Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 30. marca 1911.

Nr. 52.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 8. marca 1911 L. 2950/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z 26. lutego 1911 zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem powziętą na posiedzeniu z 3. listopada 1910 co do przyjęcia przez kraj poręki za lokowane w galicyjskiej Kasie oszczędności we Lwowie wkładki:

Sejm zmieniając uchwały z 27. lutego 1899, z 18. listopada 1902, z 7. listopada 1904 i z 15. października 1909, postanawia: jak długo trwa gwarancya kraju w artykule pierwszym powyższej uchwały z dnia 27. lutego 1899 (Dz. u. kr. Nr. 35) określona nie może stan kapitałów wkładkowych w galicyjskiej Kasie oszczędności we Lwowie ulokowanych, przewyższyć sumy 120,000.000 K.

Suma ta może być zmienioną tylko na podstawie uchwały Sejmu krajowego.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu Pana Ministra spraw wewnętrznych z 28. lutego 1911 L. 6975.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 53.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. lutego 1911 L. 25.420, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Miłocin-Bratkowice.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Wydziałowi powiatowemu Rzeszowie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 30. kwietnia 1895 (Dz. u. kr. Nr. 44/I.) do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Miłocin-Bratkowice w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 54.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1911 L. 26.060, w przedmiocie zezwolenia gminie Wiśnicz nowy powiat Bochnia na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Wiśnicz nowy w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 14. lipca 1898 Dz. u. kr. Nr. 64, pobieranych opłat gminnych od trunków pobierać do końca roku 1914 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu 22 (dwadzieścia dwie) K;

2. od jednego hektolitra rumu, śliwowicy, likieru i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

4. od jednego hektolitra miodu i napojów miodowych 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Wiśnicz nowy.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 55.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 24. marca 1910, L. XV. e. 1942/13, uzupełniające przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 15. kwietnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 122, którą nadano gminie król. stoł. miasta Krakowa prawo poboru opłat gminnych od trunków.

Po myśli artykułu IX. ustawy z 19. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 243, ustawy krajowe obowiązujące w mieście Krakowie obowiązywać mają także w przyłączonych do miasta Krakowa gminach Dąbie z Beszczem i Głębinowem tudzież gminie Ludwinów i obszarze dworskim Ludwinów a to po myśli obwieszczenia Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 4. marca 1911 L. 1766/pr., z dniem 1. kwietnia 1911.

Skutkiem tego c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym postanawia, że ustanowiony w § 42 rozporządzenia wykonawczego z dnia 21. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 242, termin 60-dniowy w którym przedsiębiorcy browarów, gorzelń, rafineryi, innych fabryk wódki dalej osoby trudniące się wyszynkiem, handlem lub sprzedażą wódki, wina i piwa obowiązane są na żądanie organów akcyzowych wykazywać się z nabycia lub uiszczenia dodatkowej opłaty od znajdujących się w ich posiadaniu napojów, a organom administracyi akcyzy służy prawo wstępu do ich lokalności przemysłowych, prawo przeprowadzenia potrzebnych dochodzeń i badania zapasów napojów, liczyć się ma dla wyż wymienionych przyłączonych do miasta Krakowa terytoryów od dnia 1. kwietnia 1911.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.